



Marranegen si no juguen junts, però són innocents, dubitatius, cagadets.



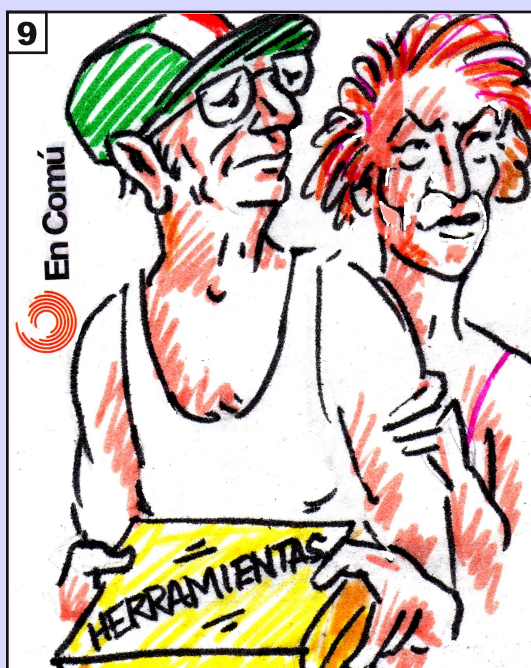
Forts, àgils, segurs. Com l'adolescent que se sap amb la veritat absoluta.



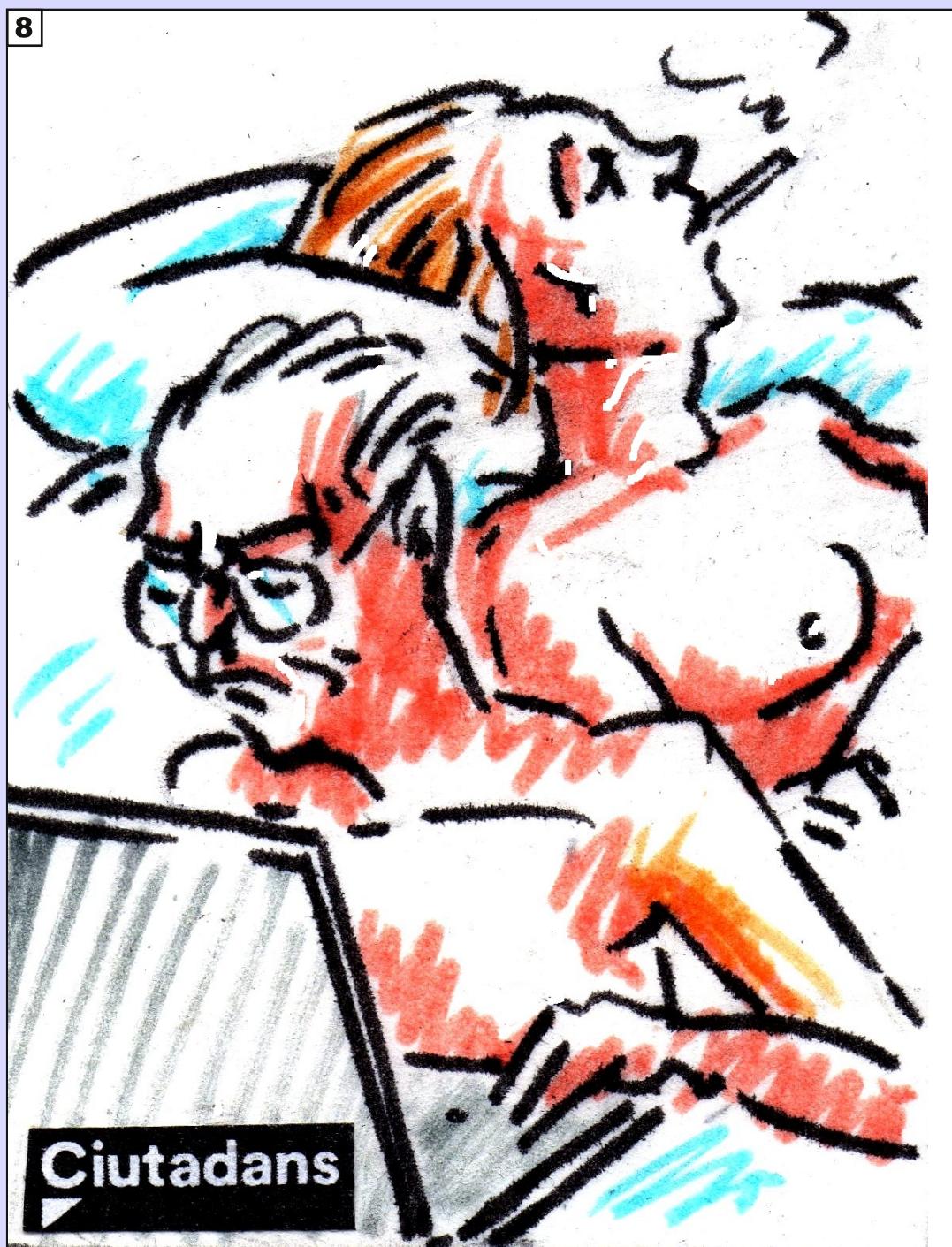
Desvergonyits. Més que l'orgasme, noten l'agermanament social.



Clàssics, amb tota precaució, segurs que la parella ho passarà guay.



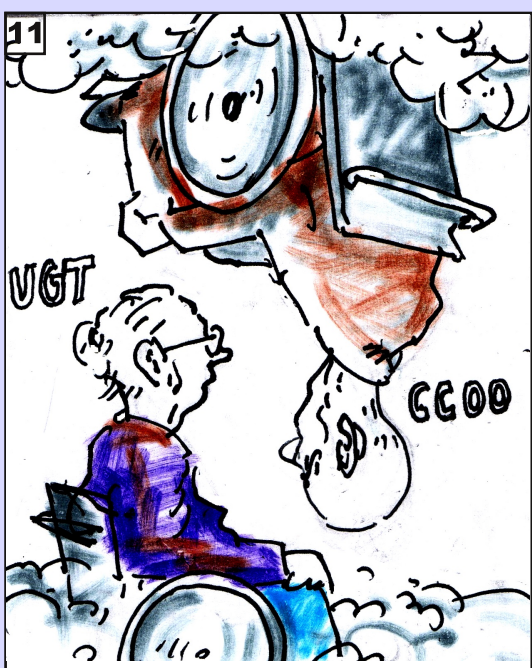
Amb variacions racials, provant les joguines regalades. Sí... però no.



Fumats. Una última farra plena de desesperació. Mai no s'ho faran amb el poder.



Ja no recorden com era allò de manar sobre la parella. Saben que es pot fer, però com?



Y pa qué? Es pregunten. Ja no tenen força, ni quasi parella. A donar pel cul.



Un impossible. Han passat per la vida sense provar-ho. Ells, els ous els ofereixen a Espanya.

SETMANARI REPUBLICÀ POLÍTIC/SATÍRIC CATALÀ

1 a 12.- EXTRA SEIXANTA NOU
Per una revista polític satírica, arribar a 69 números, és un èxit. Per a una persona, un 69, és un esdeveniment que no oblidarà. I l'atzar ha volgut que nosaltres poguem celebrar ambdues conquestes en un mateix dia gràcies a l'esforç col·lectiu, i pel mèrit d'un dels redactors que ha aconseguit coronar l'empresa. (Tenim foto que ho certifica). Alguns sexòlegs opinen que el 69 és una excusa tàcitament acceptada per les parelles. És una manera de dir que sí, que hi ha bona fe, bona intenció, dedicació i ganes, però alhora permet (sempre que els pesos corporals siguin mínimament equilibrats), un cert relaxament, un anar fent sense matar-s'hi i si algú descobreix que jugues a poques revolucions, sempre es pot dir que ho fas per l'altre, perquè necessita un ritme lent. És a dir, el 69, permet mentir. I parlant de mentir és fa inevitable la correspondència política. Efectivament, el 69, s'assembla molt a la prèdica dels polítics. Teòrica bona fe, dedicació, esforç, estima sobre tot, però sense matar-s'hi, adoptant una postura còmoda i sobre tot, lenta. La promesa de l'amor queda lluny, la seva culminació, es fa esperar i mentre, vas ofegant lentament al que tens a sota (el ciutadà), que de bona fe t'infla... de diners mentre el polític en prou feines endreça el pati. El món està ple de mites. Mites religiosos, patriòtics, sexuals... Tot fals però el més empenyador és que són precisament aquests mites els que més marquen i condicionen el destí de les persones. Els nens/nenes traumatitzats per tocar-se, els nens/nenes, amb els genolls esconyats de tant confessar mentides. Els joves amb les esperances escapçades pel poder, obligats a no somniar en un món millor. Joves morts defensant una terra que és la granja del poder... Embarassos obligats, divorcis prohibits, abusos físics psíquics... Tot això l'home i la dona ho pateixen per fer cas dels mites. Paraula d'honor. Acabem la celebració aprofitant que la taxa alcoholèmia puja, i deixem de preocupar-nos pel 69. Total, res.